ชื่อเรื่อง การศึกษาการบริหารการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแพ่งชาติ

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมฮ์

ผู้วิจัย พจนีย์ เข็มบุปผา

กรรมการควบถูม ผู้ช่วยศาเกลราชารย์ คร.หนับค์ชัย พงศ์สุวรรณ ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร.หาญชัย อัมภาผล กรรมการ

ผู้ช่วยสาสตรางารย์ประเทอง กาญจนการุณ กรรมการ

ปริญญา ครุสาสตรมหาบัณฑ์ต สาขา การบริหารการศึกษา

สถานศึกษา สถาบันราชภัฏบุรีรัมข์ ปีที่พิมพ์ 2544.

บทคัดย่อ

การวิจัยพรั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานการสร้างเสริมพฤติกรรม
สุขภาพทามสุขบัญญัติแห่งชาติของผู้บริหารวิรงเรียนและครูผู้สอนหมวหวิชาพถานนัยและ
ครูอนามัยโรงเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
ในกรอบแนวทิต 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัย ด้านการขัด
ประสบการณ์และด้านการปลูกจิตสำนึกต่อส่วนรวมและร่วมสร้างสรรค์สังคม 2) เปรียบเทียบ
การปฏิบัติตนการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติ ของนักเรียนขั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1-6 โรงเรียนมัธยมสึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน
10 ด้าน คือ ด้านการดูแลรักษาร่างภายและของใช้ให้สะอาด ด้านการรักษาสุขภาพฟันและช่องปาก
ด้านการถ้างมือให้สะอาด ด้านการรับประทานอาหารที่ถูกหลักโกษาเกกร ด้านการหลีกเลี่ยง
สารเสพติด กรรพนันและกรรสำสอนทางเพศ ด้านทรามกับพันธ์ในกรอแคร้ว ด้านการป้องกัน
ดูบัติภัย ด้านการดูแลรักษาสุขภาพและการออกกำลังกาย ด้านการบำรุงรักษาชิดใช้แก้ ผู้หร้าเริงแข่มใส
ลยู่สมอและด้านการมีสำนักต่อส่วนรวมและร่วมสร้างสรรค์สังคม กลุ่มด้วยข่าง ได้แก้ ผู้หริหาร
โรงเรียนขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 364 คน ผลการวิจัยพบว่า

 การบริหารการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมทุกด้าน มีการบริหารงานอยู่ในระดับบาก และเมื่อพิชารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการปลูกจิตสำนึก ต่อส่วนรวมและร่วมสร้างสรรค์สังคมมีการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ มีการบริหารงานอยู่ในระดับน้อย

- การบริหารการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติของครูผู้สอน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมทุกด้าน และราชด้าน มีการบริหารงานอยู่ในระดับน้อย
- 3. การปฏิบัติตนในการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพ ตามสุขบัญญัติแห่งชาติ ของนักเรียนชั้นมัชยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนมัชยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง ขังหวัตบุรีรัมย์ ในโรงเรียนขนาดต่างกัน โดยภาพรวมมีการปฏิบัติตนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิตารณาเป็นรายด้วน พบว่าด้านการรับประทานอาหารที่ถูกหลัก โภชนาการ ด้านการมีสำนึกต่อส่วนรวมและร่วมสร้างสรรค์สังทม มีทารปฏิบัติตนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และรดพาะด้านการส้างมือให้ละยาด มีการปฏิบัติตนแตกต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ มีการปฏิบัติตนแตกต่างกัน

เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่าการปฏิบัติคนของนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ
กับบนาดเล็ก โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนรายด้านพบว่าการปฏิบัติดนของนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่
พิเศษกับบนาดเอ็กและขนาดใหญ่พิเสษกับขนาดกลาง มีการปฏิบัติดนด้านทารมีสำนึกต่อส่วนรวม
และร่วมสร้างสรรค์สังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ
นอกจากนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และการปฏิบัติดนากงนักเรียนในโรงเรียน
ขนาดใหญ่กับขนาดกลาง มีการปฏิบัติดนด้านการถ้างมือให้สะอาด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

TITLE The Administration of Health Behavior Promotion according to

The National Health Recommendations in Secondary Schools under

the General Education Department, Amphur Muang, Buriram

AUTHOR Pojance Kembuppa

ADVISORS Assistant Professor Ananchai Phongsuwan, Ph.D., Chair

Assistant Professor Hanchai Umpapol, Ph.D., Co advisor

Assistant Professor Prakong Kanjanakaroon, Co-advisor

DEGREE Master of Education MAJOR Educational Administration

SCHOOL Rajabhat Institute Buriram YEAR 2001

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study four areas of the administration of the Promotion of Health Behavior according to the National Health Recommendations (PHBNHR) in the secondary schools in Amphur Muang, Buriram, regarding staff, health promotion, health experience provision, and the sense of community awareness and development as perceived by secondary school administrators, physical education teachers and health teachers, and 2) to compare students' health behaviors regarding looky treatment and the cleanliness of booschold utensils, teeth and oral hygiene, hand washing, food nutrition, avoidance of drugs and narcotics, gambles and sex abuses, parent or family relations, accident prevention, health and exercises, state of being sound mind, and sense of community awareness and development

The sample group of 407 consisted of 20 administrators, 23 teachers, and 364 secondary school students. Three questionnaires were locally developed and administered during the first semester of the year 2000. The findings were as follows;

- 1. As a whole, school administrators' level of the administration of the PHBNHR was high. When areas were considered, it was found that while the level of the administration of the sense of community awareness and development was high, others were low.
  - 2. As a whole and each area, the teachers' administration of PHBNHR was low.
- 3. Students' behaviors in schools of different size as a whole showed a significant difference at the level of .01. When areas were considered, it was found that behaviors regarding food nutrition and the sense of community awareness and development disclosed a significant difference at the level of .01. Nevertheless, hand washing revealed a significant difference at the level of .05. No significant difference in behaviors was found in the other areas.
- 4. The study through Scheffe's Method revealed a significant difference in students' behaviors at the level of .05 in extra large schools and small ones as a whole. There was no significant difference in other types of school. When areas were considered, it was found that students' behaviors regarding the sense of community awareness and development in extra large schools and small schools, and extra large schools and medium schools were consequently different at the level of .01 and .05, while others were not different. In addition, students' behaviors regarding hand washing in large and medium schools were significantly different at the level of .05, while others were not found significantly different.